

Tom Behnke (FRI):

Alternativ behandling er kommet for at blive. Vi var med, da Folketinget besluttede, at der skulle nedsættes et videnscenter for alternativ behandling. Vi synes, det er godt, at vi får sat fokus på det, og det er specielt vigtigt, at man i forhold til den alternative behandling, den såkaldte alternative behandling, sikrer sig, at man som patient og borger ved, at de, der giver udtryk for, at de er i stand til at foretage en alternativ behandling, så også er i stand til at levere den ydelse, som de påstår de kan, og at man er sikker på, at den behandling, man får, er god og rigtig.

Derfor er det vigtigt, at vi på en eller anden måde får sikret, at de, der tilbyder forskellige former for alternativ behandling, får en eller anden form for autorisation, ikke mindst for at man så, når de har fået autorisationen, har muligheden for at fratage dem autorisationen igen, hvis ikke de lever op til de spilleregler, der er fastsat.

Det, der må være det afgørende, er resultaterne af behandlingen. Når man ser på de forskellige former for behandling, der findes allerede i dag, ikke bare inden for den etablerede sundhedsverden, men sandelig også inden for den alternative behandling, så må det afgørende være at se på resultaterne. Hjælper det, der foretages, noget, eller er det i virkeligheden mere af plejende karakter, end det er af helbredende karakter.

Det, vi jo også kan konstatere, er, at den tid, hvor de, om jeg så må sige, hvide kitler bestemte her i landet, jo er ovre. Den autoritetstro, der var i gamle dage over for læger og sundheds-personale i øvrigt, er jo så småt ved at smuldre. Befolkningen er i dag så veloplyst, at man selv er i stand til at træffe et valg om, hvor man vil gå hen og søge sin behandling. Vi er alle sammen efterhånden så veloplyste, at vi godt ved, hvad det er, der skal til. Vi er også hver især blevet bedre til at lytte til os selv og ikke kun lytte til, hvad lægen siger.

Det, vi jo desværre ser i den verden, som kan karakteriseres som de hvide kitlers verden, er, at næsten ligegyldigt hvad man fejler, så er tilbuddet fra deres side: Her er nogle piller af den ene eller anden art. Og så kan man hælde nogle kemikalier i sig, og så håber man på, at det virker. Altså medicinindustrien tjener selvfølgelig fint på det, men det er ikke altid, det er løsningen, og det er ikke altid, legemet har godt af, at man bare hælder nogle kemikalier på.

Derfor er det godt, at der bliver mere og mere fremgang for den alternative behandling, som går ind og støtter og styrker kroppen til, at kroppen selv kan behandle de sygdomme, man har. Det kan vi alt andet lige kun støtte.

Det, der selvfølgelig er vigtigt, er, at der bliver fastsat nogle krav til den uddannelse, der ligger bag, og til de eksamensopgaver, der skal løses, og får fastlagt, hvilke mål der skal nås med uddannelsen. Jeg ved, at allerede i dag er det sådan, at hvis man vil uddanne sig til læge i Finland, kan man simpelt hen ikke blive læge, uden at man har modtaget undervisning i akupunktur. Det er simpelt hen ikke muligt at blive læge, uden at man også kan det fag, og det er jo egentlig ganske interessant, at man i Finland har en sådan ordning. I Danmark er det, som om vi skubber det lidt foran os og ikke rigtig vil vide af det, mens det i Finland er et elementært krav til uddannelsen. Bl.a. på universitetet i Turku er det simpelt hen en del af det kompendium, man skal igennem, noget, man skal kunne for at få lov til at blive uddannet som læge.

Så synes jeg egentlig, at man måske skulle overveje, om vi fortsat skal blive ved at kalde det alternativ behandling. Begrebet gør jo, at man ligesom stiller det op mod hinanden og siger, at det enten er det ene eller det andet – at den alternative behandling er et alternativ til den etablerede lægevidenskab. Det mener jeg bestemt ikke den skal være. Jeg mener, den skal være et supplement, at det – som i mange andre af livets forhold – skal være sådan, at vi har forskellige valgmuligheder. Det skal ikke være sådan, at når man vælger det ene, har man udelukket det andet, men sådan, at de forskellige ting kan supplere hinanden.

Grunden til, at jeg understreger det, er jo, at vi ved, at blandt de hvide kitler inden for sygeshussektoren er det nærmest sådan, at hvis man kommer og fortæller, at man har forsøgt forskellig alternativ behandling, slår de syv kors for sig, og det er dårligt nok, man kan modtage behandling. Der er jo eksempler på, at hvis kræftpatienter går i gang med noget alternativt, siger lægerne, at det er helt på eget ansvar, og så fralægger de sig ethvert ansvar i det videre forløb og siger, at sådan noget skal man lade være med. Men heldigvis ser vi da også i stadig stigende grad, at de autoriserede læger på hospitalerne tager den alternative behandling til sig og ser i øjnene, at naturligvis kan den være et ganske udmærket supplement til den viden, vi i øvrigt har i dag.